

Studia Slavica Oldenburgensia 2

M. Giger – T. Menzel – B. Wiemer
(Hrsg.)

Lexikologie und
Sprachveränderung
in der Slavia

bis
1998

Jaromír Krško (Banská Bystrica)

Mikrotoponymá versus mikrosociálne toponymá

Problematike spoločenského fungovania vlastných mien bola venovaná VII. slovenská onomastická konferencia, ktorá sa konala na Zemplínskej šírave 20. - 24. septembra 1976. Základnou tematikou rokovania bolo spoločenské uplatnenie vlastných mien v komunikácii a ich využívanie pri sociálne podmienenej identifikácii.

Výskum mikrotoponymie nám kladie množstvo otázok, na ktoré náhľadzame odpovede pomaly a postupne. Pri probléme polyonymie sme sa stretli aj s možnosťou vzniku tohto javu na osi všeobecne používaný názov – individuálne používaný názov (podrobnejšie KRŠKO 1996, 138).

Pre individuálne používaný názov sme spočiatku vymedzili ako používateľov len členov rodiny žijúcich v spoločnej domácnosti. Majtán hovorí o tzv. rodinnej forme toponyma (MAJTÁN 1976, 44).

O rodinnej forme toponyma píše Habovštiak už roku 1970. Pri viacslovných chotárných názvoch z Oravy konštatuje, že "názvy tohto druhu ľahko úplne spísali", lebo by sa pri nich vyžadoval výskum takmer od rodiny k rodine" (HABOVŠTIAK 1970, 26).

Orientácia v teréne a s ňou spojené označovanie jednotlivých geomorfologických bodov je vlastná všetkým ľuďom. Preto skupín (sociét), ktoré môžu používať názvy známe len jej je viac. Aby sme dokázali odlišiť tieto "skupinové názvy" od pomenovania známych širšej pospolitosti, označujeme ich ako **mikrosociálne toponymá** (MST)¹. Základnou charakteristikou MST je ich použitie v malej, relativne uzavretej sociálnej skupine, z čoho nutne vyplýva nízka komunikačná potencia a slabá ustálenosť týchto toponým pomenúvajúcich často málo dôležité geomorfologické objekty².

-
- 1 V súvislosti s používaním termínu mikrosociálne toponymum používame termín mikrotoponymum (napriek tomu, že v slovenskej onomastike sa používajú len terminy terénný názov, chotárný názov, prípadne všeobecný termín toponymum) ako významový pendant na osi individuálne známy – všeobecne známy.
 - 2 Habovštiak tiež pripomína fakt, že individuálne názvy "nemali širšiu komunikačnú platnosť v celej dedine" a tieto názvy "spresňujú pomenovanú lokalitu" (HABOVŠTIAK 1970, 25).

Časť tohto druhu toponým sa nachádza aj v kartotéke Jazykovedného ústavu Ľudovíta Štúra SAV v Bratislave (JÚĽŠ), ale ako "bežné" chotárne názvy. Pri terénnom výskume, keď sme si overovali správnosť už získaných názvov z rôznych prameňov (kartotéka JÚĽŠ, katastrálne mapy, vlastný výskum), sme sa stretli s tým, že niektoré názvy nevedeli ani informátori popisať. Existencia MST sa totiž nedá zistiť výpisom z máp, alebo bežným terénnym výskumom, ale len priamou otázkou a s upozornením respondenta, že uvedený názov používa napr. len ich rodina.

Podľa sociálnych skupin používajúcich vlastné označenia na orientáciu v teréne rozoznávame mládežnicke MST (v rámci ktorých rozoznávame ešte detské MST), rodinné MST, poľovnícke MST, rybárske MST a profesijné MST.

Delenie mládežnických MST na detské (do 12 rokov) a mládežnicke (od 12 rokov) nie je celkom jednoznačné. Ako orientačná veková hranica môže slúžiť "prechod" dieťaťa do veku adolescenta. Zmena použitej lexiky (topolexém) v MST deti a neskôr mládeže je evidentná aj v získaných názvoch. Pomenúvanie objektívnej reality vychádza z vnútorného sveta človeka a z jeho nazerania na svet. "Optika" dieťaťa je iná než "optika" dosievajúceho. To sa prejavuje aj v dôležitosti výberu a forme pomenovania základných orientačných bodov.

Anketová otázka na zistenie MST znala: "Pomenúvate miesta kam chodíte inými názvami (ktoré ovládajú len vaši kamaráti)? Ak áno, napište názov, ktorý poznajú všetci a vedľa neho názov, ktorý používate vy"³. Vo vzorke desať až dvanásťročných detí prevládal model [0 >

3 PLESKALOVÁ (1980) uvažuje o dvoch faktoroch, ktoré ovplyvňujú fungovanie mikrotopy ("pomístních jmen"). Preto hovorí o "nářeční normě a onymickém kontextu" (ibid., 81). Pri úvahách o vzniku MST a ich fungovaní v spoločenskej komunikácii, nemožno celkom súhlasit s tvrdením Pleskalovej: "V jazykové komunikaci funguje tedy jméno ve svých nářečních nebo kontextových variantách. V žádném případě však nevzniká zcela nové proprium, nýbrž jistá varianta určitého jména, která uchovává svoji základní (nejdůležitější) část VM" (ibid., 83). Pri MST totiž veľmi často vznikajú úplne nové propriá, ktoré nevznikajú modifikáciou pôvodného názvu. Mládežnicke MST sú markantným dôkazom takého tvrdenia, pretože v nich je vyjadrený nesúhlas mladých ľudí s oficiálne používaným názvom a ich túžba odlišiť sa za každú cenu. Nové formy proprií však vznikajú vo všetkých druhoch MST.

MST]⁴, prípadne [? > MST] (z 83 pomenovaní malo len 12 svoj oficiálny pendant - napr.: *Kopaň* – *Pod vatrú*, *Žobráčka* – *Žabia studňa*, *Skalka* – *Hrad*...). Jedným z dôvodov nízkeho počtu dvojic mikrotoponymum (MT) – MST (14,46%) je fakt, že deti ešte neovládajú oficiálne známe terénné názvy. Druhým, nemenej závažným dôvodom je to, že deti si všimajú a pomenúvajú také nevýznamné objekty, ktoré by v praktickej komunikácii dospelých nemohli fungovať, pretože by ich bolo príliš mnoho. Tieto MST pomenúvajú časti lesných cestičiek (sánkovanie *Na zákrute*, *Skoky*), zoskupenie niekoľkých stromov (*Malá hôrka*), tvar porastu (*Pri nízkych stromoch*, *Na vysekanom*), jednotlivé stromy (*Lipa*, *Jablonka*). Pri hre je totiž dôležité odlišiť objekty vzdialené od seba často len niekoľko metrov.

Lexika detských MST zodpovedá ich vyjadrovacím schopnostiam – v názvoch sa vyskytujú deminutiva (*Malá hôrka*, *Papučky*, *Na kamienky*, *Kamienky*, *Popod horičku*, *Údoličko* atď.). Pomenovania odrážajú detskú fantáziu (*U žabej rieky*, *Do obývačky* (jaskyňa), *Žaba* (skala), *Údolie pávich očiek*), pomenúvajú objekty, kde sa hrajú (proprializácia apelatív) – *Skalka*, *Krovisko*, *Bunkre*, *Do chatrče*, *Ku hati*, *Pri hrádzi*, *Ku kukurici* atď.

Pri mládežnických MST sme zaznamenali až 49 percentný výskyt MST k oficiálnym mikrotoponymám (model [MT > MST]). Výsledky ankety u študentov Gymnázia M. Kukučína v Revúcej sú v porovnaní so študentami slovenského jazyka FHV UMB rozdielne. Rozdiel je spôsobený niekoľkými faktormi – študenti gymnázia sa chceli "predviest", že používajú vlastné MST a zároveň táto ich gestačnosť zodpovedá ich "búrlivému" veku. Svedčia o tom MST typu *Papuča* – *Bogandža* (kopec), *Fliper* – *Delfín* (vodná nádrž Miková), *Za Laca* – *Láďa*, *Bagrovisko* – *Vodník*, potok – *Člupník*.

Vekový odstup študentov slovenského jazyka (vek 22 – 23 rokov) od študentov gymnázia (16 – 18 rokov) sa prejavil najmä v tom, že názvy študentov vysokej školy sú výrazne relevantné, pričom si zachovávajú príznaky mládežnickeho slangu a v mnohých prípadoch uvádzajú motíváciu názvu: *Kalvária* – *Svatý kopeček*, *Hrádok* (údajný hrob vodcu Uhrov – Attilu) – *Atilák*, *Konský hájik* – *Koňak*, *Lazštek* – *Laz Vegas*, *Štrkovisko* – *Štrkáče*, *Námestie Maratónu mieru* (nahá socha bežca) – *Pod vtáčikom*.

⁴ Otáznikom (?) označujeme možnú existenciu mikrotoponyma. Tento jav sa vyskytuje pri väčších geomorfologických bodoch (kopec, svah, les atď.). Nula (0) označuje objekt, ktorý nemá oficiálny názov (nejde o dôležitý orientačný bod).

V mládežníckych MST sa odrážajú pomenovania rómskych štvrtí po vzore černošských mestských častí v USA - *Bronx, Brooklyn, Bronx city* a označovanie navštievovaných pohostinstiev a barov začiatočnými pís-menami - pohostinstvo *Aladin* - *Áčko*, denný bar - *DB*.

Zo všetkých sociálnych skupín používajúcich MST, majú najbližšie k používaniu slangu práve mládežnicke sociéty. Oproti "bežnému" slangu však v MST nefunguje manifestačná gestačnosť slova navonok (v tom pripade by už nešlo o MST, ale o mikrotoponymum - teda názov všeobecne známy), ale len gestačnosť v rámci skupiny. Používanie názvu zároveň poukazuje na sociálnu príslušnosť ku skupine.

Relativna uzavretosť komunit prináša ďalší prvok sociolekta - argot. MST s lexikálnymi prvkami argotu sa (na rozdiel od MST s prvkami slangu) neodlišujú od bežných argotizmov. Ich základným cieľom je utajať miesto na ktorom členovia skupiny vykonávajú nedovolenú činnosť.

Kedže hovoríme o mikrosociétach, z hľadiska komunikácie musia byť najmenej dvaja používateľia MST⁵. Maximálna hranica počtu používateľov daných mikrosociálnych topónym nie je presne vymedzená. Pri MST s prvkami argotu sa však pohybuje v nižšom rozmedzí používateľov, ako pri ostatných druhoch MST. Počet členov mikrosociéty determinujú aj iné faktory - spoločná činnosť, ekonomická, či mocenská previazanosť.

Mládežnickým MST s prvkami argotu sme nevenovali dostatočnú pozornosť, pretože táto oblasť nekorešponduje celkom s našou oblasťou výskumu. Ukazuje sa však, že táto problematika by bola vhodným doplnením výskumu argotu nielen v slovenskom, ale aj širšom - európskom kontexte. Hlavne v týchto rokoch, kedy nastupuje konjunktúra drog v bývalých socialistických štátach. Mladi ľudia - narkomani si v komunikácii musia odovzdať informáciu o mieste získania drogy a jej užitia.

Rodinné MST v doterajšom onomastickom ponímaní sa viažu ku chotáru obce, kde má príslušná rodina majetok. Vznik tohto druhu

5 V jednom anketovom lístku sme zaznamenali odpoveď: "Oko - poznám len ja (preto to nazývam oko, lebo stadiaľ vidno celú našu dedinu)". Z hľadiska komunikácie nemôžeme hovoriť o MST, ani o mikrotoponyme, pretože takéto pomenovanie nesplňa základnú podmienku toponyma - pomenovať objekt pre iného človeka. Takéto pomenovanie nie je súčasťou komunikácie, pretože nevstupuje do komunikačného procesu.

MST je často emocionálne motivovaný vzťahom k majetku ako symbolu dedičstva či pokračovania rodu, prípadne citovým vzťahom k nadobúdateľovi majetku (napr. *Maminé* – pole kúpila stará mama). Do skupiny rodinných MST však môžeme počítať aj toponymá, ktoré vznikli spontánne na rodinných výletech, prechádzkach a ktoré neskôr fungujú ako základné orientačné body – *Otcova skrýša, Luckina skrýša, Na tvojom (Luckinom) briežku, Pri Majkovom potoku, Pri Majkovom mravenisku, K Budíkovi*. Takéto pomenovania boli motivované spoločnými zážitkami, prípadne vznikli ako okazionalizmy – *Osičnikovisko, Dubákovisko*. Emocionálny appendix týchto MST je obsiahnutý v hypokoristickej podobe osobného mena ako časti toponyma, prípadne v topoformante (zväčša má deminutívnu podobu, ktorá vyjadruje kladný vzťah) – *Lúčka* (nie malá lúka ale n a ša lúka). Emocionalita a pocit rodinnej príslušnosti môže byť vyjadrený aj živým osobným menom – *Do záhrady u Lenov* (záhrada patrila maminej krstnej mame a ich meno do domu bolo "Do Lenov").

Pri rodinných MST ide o najtesnejšie spojenie človeka s geomorfologickým objektom⁶ a najčastejšie vzniká model pomenovania [0 > MST], prípadne [? > MST]. Počet členov ktorí ovládajú a používajú MST v rodine je ohraničený počtom členov rodiny. Aj tu však môžeme vyčleniť okruh príslušníkov rodiny, ktorí ovládajú všetky MST a okruh, ktorým nie sú známe všetky pomenovania⁷.

Skupinu profesijných MST reprezentujú názvy, ktoré používajú (používali) ľudia pracujúci v prírode – roľníci (viď. vyššie), pastieri (*Ďe sa žinčica viťála* – HABOVŠTIAK 1970, 26), lesní robotníci, uhliari atď. Väčšinou ich tvoria predikatívne toponymá (MAJTÁN 1996, 28), ktoré označujú miesta, kde sa odohrala určitá tragická udalosť – *Kde Jana zabilo, Kde Martina hrom zabil, Kde kobyla zdochla*. MST, ktoré označujú miesta spojené s tragickej udalosťou sa často stanú známe v celej obci

⁶ Achmanova a Belen'kaja hovoria o antropologickom smerovaní ("антропологическая направленность") toponyma (ACHMANOVA / BELEN'KAJA 1967, 81).

⁷ Medzi skupinu členov rodiny, ktorí nemusia ovládať všetky rodinné MST môžeme zaradiť tých, ktorí neboli úplne zainteresovaní do domáceho hospodárstva (deti na štúdiách, osamostatnené deti atď.).

a neskôr začnú fungovať ako chotárne názvy⁸. Pri profesijných MST z okruhu roľníkov vznikajú viacslovné chotárne názvy⁹.

Spoločnou črtou poľovnických a rybárskych MST je to, že často vznikajú z potreby detailnejšieho označovania terénu, či vodného toku (preto je častý model [0 > MST]). Rybárske MST označujú miesta pôvodne nepomenované - nastáva proprializácia apelativ (piesčitý breh > *Pieskovisko*, breh v tieni > *Tôňa*, betónový výbežok > *Na špici* > *Oproti špicu*), prípadne názvy vznikajú metaforicky (vyčnievajúca plochá skala > *Matrac*). V rámci "domácich" rybárov sa vyskytujú menšie skupiny, ktoré používajú ešte detailnejšie členenie - títo delia spomínané MST *Matrac* na *Horný matrac*, *Dolný matrac*, prípadne *Malý matrac*, *Väčší matrac*.

Vznik poľovnických MST je tiež vynútený potrebou podrobne pomenovať terén (v doline Michlova rozoznávajú časť *Michlova* a *Zadná Michlova*, podobne les Bartova - *Bartova* a *Zadná Bartova*). Niektoré poľovnicke MST dostali pomenovanie podľa prihod spojených s miestom - *Kde lišku páliili* (informátor uviedol: "Už aj ten je mŕtvy, čo strelił tu lišku. Nemali lišky cenu, nechcel nikto zobrať, tak spálil lišku"), *Hrkotáč* (jeden z poľovníkov prebíjal zbraň na diviaka, náboje mu zhrkotali a diviak ušiel). Tieto názvy majú pejoratívnu motiváciu. Iné poľovnicke MST vznikli proprializáciou apelativ - *Ku dubu*, *Pod jedľu*, *Ku borsukom* (hniedzdisko jazvecov).

Skúmanie existencie a fungovania terénnych názvov v menších sociálnych skupinách ponúka nový pohľad na používanie toponým v komunikácii, pričom sa prihliada aj na iné (mimojazykové) skutočnosti. Veľmi dôležitým a potrebným sa ukazuje výskum mládežníckych mikrosociálnych toponým, pričom sa možno opierať o doterajšie výskumy v oblasti slangu a argotu tejto vekovej kategórie.

⁸ Pri tomto type MST možno najlepšie sledovať prechod MST k mikrotoponymám - rozšírením okruhu používateľov sa mení MST na všeobecne známe mikrotoponymum.

⁹ Habovštíak uvádzá vznik viacslovných pomenovaní časti chotára obce Krivá: "1. Turinek (základný názov), 2. Prední Turinek, Zadní Turinek, 3. Na prednom Turinku, 4. Hore na prednom Turinku, 5. Od Kálanieho hore na prednom Turinku" (HABOVŠTIAK 1970, 25). Názvy v 1. a 2. bode sú známe a zaužívané v celej dedine. Ďalšie pomenovania môžeme teda považovať za MST profesijného, prípadne rodinného typu.

Literatúra

- ACHMANOVA, O. S., V. D. BELEN'KAJA 1967: Toponimika kak socio-lingvisticheskaja problema. In: *Filologičeskie nauki* 6. Moskva, 79-89
- HABOVŠTIAK, A. 1970: *Oravské chotárne názvy*. Banská Bystrica (Stredoslovenské vydavateľstvo v Banskej Bystrici)
- KRŠKO, J. 1996: Polyonymia chotárných názvov Muránskej doliny. In: *Slovenská reč* 61, č. 3, 136-141
- KRŠKO, J. (v tlači): Sociolingvistický aspekt mikrotoponím. Referát prednesený na 3. Konferencii o komunikácii *Retrospektívne a perspektívne pohľady na jazykovú komunikáciu*. Banská Bystrica / Donovaly, 11. - 13. Septembra 1997
- MAJTÁN, M. 1980: Spoločenské fungovanie toponyma. In: Majtán, M. (ed.): *Zborník materiálov zo VII. slovenskej onomastickej konferencie (Zemplínska šírava 20. - 24. septembra 1976)*. Bratislava, 43-49
- MAJTÁN, M. 1996: *Z lexiky slovenskej toponymie*. Bratislava
- PLESKALOVÁ, J. 1980: Pomístní jméno v jazykové komunikaci. In: Majtán, M. (ed.): *Zborník materiálov zo VII. slovenskej onomastickej konferencie (Zemplínska šírava 20. - 24. septembra 1976)*. Bratislava, 81-86

Zusammenfassung: Mikrotoponyme vs. mikrosoziale Toponyme

In diesem Beitrag betrachten wir das gesellschaftliche Funktionieren von Eigennamen (Toponymen) in der Kommunikation kleiner, relativ abgeschlossener Sozialitäten. Die in ihnen verwendeten Mikrotoponyme bezeichnen wir als mikrosoziale Toponyme (MST). Für MST ist die Verwendung in einer kleinen sozialen Gruppe kennzeichnend; daraus ergibt sich auch die geringe kommunikative Potenz dieser Toponyme, welche häufig relativ unbedeutende geomorphologische Objekte bezeichnen.

Gemäß den sozialen Gruppen, die zur sprachlichen Orientierung in ihrem Gebiet eigene Bezeichnungen verwenden, unterscheiden wir MST der Jugendlichen (innerhalb dieser Gruppe noch die MST der Kinder), MST der Familie, MST der Jäger, MST der Angler und berufsspezifische MST.

Der Beitrag enthält eine Grundklassifizierung und eine Beschreibung der Charakteristiken von MST. Im Mittelpunkt steht die Untersuchung der Verwendung von Topolexemen nach der Art der MST, z. B. der soziolakalen Elemente (Slang und Argot) bei den MST von Jugendlichen.